

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

31.7.2009

B7-0000/2009

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsler til mundtlig besvarelse B7-0000/2009 og B7-0000/2009

jf. forretningsordenens artikel 115, stk. 5

om klimaændringer og udviklingslande i forbindelse med FN's klimakonference i København

Eva Joly
for Udviklingsudvalget

Europa-Parlamentets beslutning om klimaændringer og udviklingslande i forbindelse med FN's klimakonference i København

Europa-Parlamentet,

- der henviser til fælleserklæringen fra Rådet, repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om den europæiske konsensus om udvikling af 20. december 2005 om den europæiske konsensus om udvikling, især punkt 22, 38, 75, 76 og 105 heri¹,
- der henviser til Agenda 21, Rioerklæringen om miljø og udvikling og principerklæringen om bæredygtig forvaltning af skove, som vedtoges af mere end 178 regeringer på FN's konference om miljø og udvikling (UNCED) i Rio de Janeiro (Brasilien) den 3.-14. juni 1992, hvis principper blev bekræftet med stor tilslutning på verdenstopmødet om bæredygtig udvikling (WSSD) i Johannesburg (Sydafrika) den 26. august til den 4. september 2002,
- der henviser til FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og den dertil hørende Kyotoprotokol,
- der henviser til FN's årtusinderklæring af 8. september 2000, hvor 2015-målene opstilles som det internationale samfunds fælles kriterier for fattigdomsudryddelse,
- der henviser til erklæringen om integrering af tilpasningen til klimaændringerne i udviklingssamarbejdet, der vedtoges af udviklings- og miljøministre i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) den 4. april 2006,
- der henviser til Afrikas og EU's partnerskab om klimaændringer som led i den første handlingsplan (2008-2010) om gennemførelsen af den fælles strategi for EU og Afrika,
- der henviser til Balikpapanen, der vedtoges på FN's konference om klimaændringer på Bali (Indonesien) i december 2007,
- der henviser til den 14. konference for medunderskriverne af UNFCCC og den fjerde konference for samme, der fungerede som et møde for medunderskriverne af Kyotoprotokollen, og som blev holdt den 1.-12. december 2008 i Poznań (Polen),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2003 om klimaændring og udviklingssamarbejde (KOM(2003)0085),
- der henviser til Rådets konklusioner og handlingsplanen 2004-2008 om klimaændringer og udvikling af 24. november 2004,
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Begrænsning af den globale opvarmning til

¹ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

2° C - Vejen frem for 2020 og derefter" (KOM(2007)0002),

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. september 2007 om en global klimaalliance mellem EU og de fattige udviklingslande, der er mest udsatte som følge af klimaændringen (KOM(2007)0540),
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om en global klimaalliance mellem EU og de fattige udviklingslande, der er mest udsatte som følge af klimaændringen¹,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. januar 2009 med titlen "Mod en global klimaændringsaftale i København" (KOM(2009)0039),
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2009 om en EU-strategi for en global klimaaftale i København og passende tilvejebringelse af finansiering for klimapolitikken²,
- der henviser til beslutningen fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU af 9. april 2009 om de sociale og miljømæssige konsekvenser af klimaændringerne i AVS-landene³,
- der henviser til Rådets konklusioner af 25. juni 2009 om integration af miljøhensyn i udviklingssamarbejdet,
- der henviser til OECD's rapport fra 2007 om status over fremskridt i integreringen af tilpasningen til klimaændringerne i udviklingssamarbejdet ("Stocktaking of Progress on Integrating Adaptation to Climate Change into Development Co-operation Activities"),
- der henviser til rapporterne fra FN's internationale klimapanel (IPCC) og især til det bidrag, der blev ydet til den fjerde vurderingsrapport fra panelets arbejdsgruppe II (indvirkning, tilpasning og sårbarhed i forbindelse med klimaændringer),
- der henviser til FN's rapport om menneskelig udvikling for 2007/08 om bekæmpelse af klimaændringer ("Fighting Climate Change: Human Solidarity in a Divided World") fra FN's udviklingsprogram (UNDP),
- der henviser til den globale tilsynsrapport 2008 fra Verdensbanken og Den Internationale Valutafond om IMF om 2015-målene og miljøet - en dagsorden for vidtfavnende og bæredygtig udvikling ("Global Monitoring Report 2008: MDGs and the Environment - Agenda for Inclusive and Sustainable Development"),
- der henviser til OECD's miljøprognose frem til 2030, der blev offentliggjort den 5. marts 2008,
- der henviser til rapporten om de menneskelige følger af klimaændringer – gennemgang af den tavse krise ("Human Impact Report: Climate Change – The Anatomy of a Silent Crisis"), der fremlagdes af Global Humanitarian Forum i maj 2009,

¹ P6_TA(2008)0491.

² P6_TA(2009)0121.

³ ACP-EU/100.383/09/fin.

- der henviser til rapporten af maj 2009 fra den internationale kommission om klimaændringer og udvikling, der er nedsat af Sverige, om nedbringelse af katastroferisici og tilpasning til klimaændringer i udviklingslandene (“Closing the Gaps: Disaster risk reduction and adaptation to climate change in developing countries”),
 - der henviser til spørgsmålene af 2. september 2009 til Kommissionen og Rådet om klimaændringer og udviklingslandene i forbindelse med FN's klimakonference i København (O-0000/2009 – B7-0000/2009, O-0000/2009 – B7-0000/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2
- A. der henviser til, at udviklingslandene er mindst ansvarlige for klimaændringerne, men rammes af de værste følger heraf på grund af deres geografiske sårbarhed, dybe afhængighed af primærsektoren (landbrug, fiskeri) og begrænsede infrastrukturer til håndteringen af følgerne af klimaændringer,
 - B. der henviser til, at klimaændringer hvert år er årsag til mere end 300 000 dødsfald og i alvorlig grad berører 325 millioner mennesker, og at disse tal forventes at være fordoblet i 2030; der henviser til, at udviklingslandene tegner sig for 99 % af disse dødsfald og 98 % af de berørte mennesker,
 - C. der henviser til, at de økonomiske tab som følge af klimaændringer indtil videre beløber sig til 125 mia. USD pr. år¹, og at dette tal kan være steget til 600 mia. USD pr. år i 2030; der henviser til, at 90 % af disse tab rammer udviklingslandene,
 - D. der henviser til, at klimaændringer allerede har gjort mere end 12 mio. mennesker fattige, og at yderligere 20 mio. vil synke ned i fattigdom frem mod 2030,
 - E. der henviser til, at klimaændringer kan skærpe risikoen for konflikter om naturressourcer på grund af svindende landbrugsarealer, øget vandknaphed eller skovrydning, og migration affødt af klimaforhold,
 - F. der henviser til, at de industrialiserede lande har et historisk betinget ansvar for klimaændringerne og er moralsk forpligtet til at bistå udviklingslandene i deres forsøg på at tilpasse sig konsekvenserne heraf; der henviser til, at FN's klimakonference i København er det sidste trin i de globale drøftelser om en retfærdig og virkningsfuld aftale som afløsning for Kyotoprotokollen og baseret på princippet om, at forureneren betaler,
 - G. der henviser til, at enhver forsinkelse i beslutningstagningen vedrørende de mekanismer og den finansiering, der er nødvendige for at mindske klimaændringernes årsager og virkninger, vil resultere i langt højere omkostninger; der henviser til, at trods behovet for en hurtig indsats over for klimaændringerne i udviklingslandene er foranstaltningerne til tilpasning og afhjælpning stærkt underfinansierede,
 - H. der henviser til, at de anslåede årlige tilpasningsomkostninger i udviklingslandene svinger fra 50 mia. USD til 135 mia. USD pr. år, samtidig med at donorlandenes tilsagn beløber sig til under 500 mio. USD pr. år; der henviser til, at der i skærende kontrast hertil på

¹ Dette tal overstiger det samlede beløb til officiel udviklingsbistand i et givet år.

verdensplan er blevet anvendt 18 trillioner USD til at redde finansinstitutioner inden for det sidste år,

- I. der henviser til, at størsteparten af de midler, der afsættes til klimaændringer, tages fra den statslige udviklingsbistand, således at der bliver færre midler tilovers til udviklingsbistand, hvilket udgør en alvorlig risiko for fattigdomsbekæmpelsen og opnåelsen af 2015-målene,
 - J. der henviser til, at klimaændringer udgør en risiko for 40 % af de internationale investeringer i fattigdomsbekæmpelse og dermed bringer virkningen og bæredygtigheden af udviklingsarbejdet i fare, der henviser til, at der er et klart behov for større samordning, komplementaritet og sammenhæng mellem initiativer vedrørende henholdsvis klimaændringer og udvikling,
 - K. der henviser til, at størsteparten af de eksisterende kanaler til tilpasningsfinansiering savner den deltagerorienterede tilgang, hvormed udviklingslandenes ejerskab fremmes, og at kun et fåtal af dem nyder både donor- og modtagerlandenes fulde tillid,
 - L. der henviser til, at de nationale handlingsplaner for tilpasning er vigtige instrumenter til klimaændringstilpasninger, der fremmer ejerskab, men manglen på institutionel støtte og midler til gennemførelsen heraf risikerer at svække deres potentiale,
 - M. der henviser til, at de eksisterende forhold vedrørende tilpasningsfinansiering, både på internationalt plan og EU-plan, er stærkt opsplittet og utilstrækkeligt samordnet, hvilket medfører betydelige udfordringer for udviklingslandene i gennemførelsen af de aktiviteter, der finansieres gennem flere mekanismer,
- 1. glæder sig over, at der er gjort fremskridt med at sidestille tilpasning med afhjælpning i forbindelse med drøftelserne af klimaændringsaftalen efter 2012; understreger, at der er behov for at knytte forhandlingerne om tilpasning og afhjælpning tættere sammen;
 - 2. betoner, at klimaændringsaftalen efter 2012 skal inddrage de eksisterende udviklingsprocesser på både nationalt og internationalt plan; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at knytte klimaændringer og 2015-mål tættere sammen ved at indarbejde tilpasning til klimaændringer i projekter og programmer til opnåelse af 2015-målene og i alle strategier til bekæmpelse af fattigdom;
 - 3. fremhæver, at al tilpasningsfinansiering skal være ny og supplere eksisterende forpligtelser under den statslige udviklingsbistand (med det mål at opnå 0,7 % af BNP i 2015);
 - 4. opfordrer det internationale samfund til at forhøje dets finansielle støtte til tilpasningen i udviklingslandene betydeligt, og til at afprøve innovative finansieringsmekanismer, der er beregnet til dette formål, såsom nationale udledningsafgifter, internationale handelsafgifter, opkrævninger for luftfarts- og skibsfartsudledninger og auktioner over tildelte emissionsenheder;
 - 5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forhøje budgettet for den globale klimaalliance betydeligt, og foreslår som en mulig finansieringskilde at øremærke 25 % af

de forventede indtægter fra auktioner under EU's emissionshandelsordning (EU ETS) til klimaalliancen; tilskynder Kommissionen til at sikre, at klimaalliancen bliver afregningskontor for tilpasningsfinansieringen til udviklingslandene for således at undgå, at der iværksættes nye bilaterale EU-initiativer;

6. understreger, at finansieringen af tilpasning og afbødning i udviklingslandene skal være tilstrækkelig, forudsigelig og gennemskuelig; gør opmærksom på behovet for, at donorlandene investerer i at forbedre udviklingslandenes absorptionskapacitet, så disse bliver bedre i stand til at anvende midlerne effektivt;
7. minder om, at midlerne ikke bør tildeles som lån på gunstige vilkår, men som tilskud, idet klimaændringsfinansiering ikke er bistand, men en kompensation som ydes af de industrialiserede lande i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler;
8. mener, at der bør etableres en kompensations- og genopretningsmekanisme i forbindelse med klimaændringsaftalen efter 2012, for at de tab og skader, som affødes af klimaændringer i udviklingslandene, kan håndteres på hensigtsmæssig vis;
9. tilskynder det internationale samfund til prioritere klimafinansiering til de udviklingslande, der er mest sårbare over for klimaændringer, især i Afrika som har modtaget mindre end 12 % af alle de midler, der er anvendt på klimaet gennem de sidste fire år, og til små udviklingsøstater (SIDS);
10. fremhæver betydningen af ejerskab af tilpasningsfinansieringen gennem f.eks. nationalt tilsyn med fordelingsmekanismerne (såsom parlamentariske udvalg); opfordrer desuden det internationale samfund til at afsætte op mod 2 mia. USD gennem de næste fem år til nationale handlingsprogrammer for tilpasning;
11. understreger nødvendigheden af at sikre institutionel ansvarlighed og tillid ved at etablere ligelig repræsentation af donor- og modtagerlande i de styrende organer i institutionerne for tilpasningsfinansiering; opfordrer det internationale samfund til at øge tilførslen af midler til Tilpasningsfonden, der er et af de mest demokratiske elementer i beslutningsstrukturen vedrørende tilpasning;
12. mener, at nøje planlægning og styring af miljømæssig migration vil være afgørende for den menneskelige sikkerhed, og opfordrer det internationale samfund til at identificere og imødegå de juridiske mangler, der eksisterer vedrørende beskyttelsen af miljøflygtninge;
13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt UNFCCC's sekretariat.